

Забълезка 1). Кога двѣ прилагателни сж поставени едно подиръ друго безъ запятая, и нѣматъ предъ себе си никое друго опредѣлительно слово; то тѣ се склоняватъ само въ именителнѣй падежъ спорядъ изложены-тѣ образцы; въ други-тѣ же падежи, пжрво-то се склонява като съ неопредѣлителенъ членъ, а второ-то като съ опредѣлителенъ. *guter, süßer Wein; gute, süße Mutter; gutes, schönes Kind; — gute, süße Weine, добри сладки вина.*

Забълезка 2). Качественни-тѣ прилагателни на *el, en* и *er* отхвърлятъ при склонение-то, своето коренно *e*. Тжй на примѣръ отъ *edel* благороденъ; *sauer* кисель; *erfahren* опытенъ; образуватъ се: *der edle, des edlen; der saure, des sauren; der erfahrene des erfarnen* и проч;

Забълезка 3). Качественни-тѣ прилагателни що се свършятъ на *st* и когато се склоняватъ безъ членъ вмѣсто да приемнжтъ, спорядъ правило-то, въ дателнѣй падежъ единств: числа *st*, приемватъ *n* и *n*: прилагателни-тѣ: *warm*, топлъ; *from*, благочестивъ; *arm*, сиромашъ; *angenehm*, пріятенъ; и проч: склоняватъ се тжй:

Им. *der Frome; ein Fromer; ein armes Kind*
Род. *des Fromen; eines Fromen; eines armen Kinde*
Дат. *dem Fromen; einem Fromen;*

и проч: *einem armen* вм: *em*